

I. Hikmet Ertaylan
VARVARÎ ALİ PAŞA

کم او لئن ایم کون زاه هدایه ولو رفکون زاه عاجز نهاده موجعه قولیفه نهاده اول باد شاهد ذلیل ایکن عزیز ایله حضرتی قو عالم غریب بس احسان عطاسی نشی صی انسداده ساره انک احسان بند بجهد و غایت الا کیکن بجز عق اینق انسان جهان اهله نداوی بحقیک نویس رعابت بلن کید دم هدایت جویش قدری باری غلام بمحیمه برگون ایندی فرمان بس اشراف اهل علائی بعذاب	شاد خود مشکل او نسون خوابید آوردن ارض و سه اهلینه معجون شریک یوت توری بچایه کاره مثنا اسیو ایکن ایم ایم رفقیری قراطا شدن ناقید راب حیوان خالی چشم می همراه دیگاری انک الطائفه بوقلمونه بایت حصوص ایه قویین اولی احسان بندهم او غلی بر روز فقیر کو فلوکت و شتنی سیهان اید دم عنایت ایم بله لطف اسی باری مکو سلطان نجات خان دو ران چیزی بنه سه ایلینه داشت مرغول
---	--

بـنـيـهـ الـدـيـلـيـكـوـيـانـ وـنـاـلـجـاسـ
 كـفـرـ زـيلـ غـلـاطـاـهـ سـلـيـبـ
 إـبـلـ كـافـهـ وـظـيـفـهـ إـبـلـ إـلـيـسـ
 عـبـيـبـ سـرـزـ عـنـاـسـ عـنـاـسـ
 دـلـشـادـ جـهـنـ زـارـيـ اـمـ بـهـانـ
 بـلـ وـبـ قـوـيـ وـبـ شـائـيـ
 كـهـاـنـ لـهـ زـهـرـ سـلـاـلـ غـهـانـ
 جـالـوـ سـاـيـدـ زـيـجـيـهـ تـلـعـعـ
 بـلـ وـبـ فـانـنـ سـرـيـ حـاصـفـهـانـ
 بـكـلـ وـكـنـهـ بـلـوـأـابـ وـحـنـهـتـ
 اوـقـرـ اـلـاـوـلـ اـنـ زـيلـ جـانـ وـلـونـ
 بـعـدـ الـلـهـ طـغـايـ اـمـلـ مـانـزـ
 اـبـيـ لـكـ اـدـرـنـيـهـ بـيلـهـ كـتـلـمـ
 بـيـقـرـيـ باـزـ يـلـهـ صـيـلـ كـاـصـهـ
 بـنـ بـازـ حـوـيـيـهـ بـيـهـ سـنـنـ
 مـكـنـ بـرـكـنـ زـاـوـشـهـ بـغـلـ كـشـكـلـ
 كـورـبـ بـرـ كـسـيـهـ الـدـيـلـيـكـوـيـانـ
 بـاقـيـبـ اـوـلـمـ وـبـيـهـ بـوـيـاـمـ اـوـلـ
 اـيـمـ وـلـرـيـقـ الـكـيـيـكـ اـوـدـ اـيـهـ

٠٢

بـلـيمـنـ وـمـنـقـلـيـسـ عـاـقـبـتـ كـاـسـ
 بـيـهـ طـارـهـ كـهـ بـلـدـاـوـلـاـيـ
 اوـشـرـهـ وـوـرـنـ كـنـبـرـ اـفـلـهـيـ
 بـعـبـ حـيـكـهـ كـهـ بـالـ وـطـلـ بـلـفـيـرـ
 عـوـرـرـهـنـهـ قـلـ اـيـدـ وـسـاطـ
 بـيـزـيـ ذـهـرـيـ بـهـرـ حـمـ وـيـاهـ
 شـئـ اـهـلـ بـجـوـبـ بـرـهـانـ
 بـيـكـجـهـ الـجـونـ وـيـرـيـ اـجـاهـ
 بـيـ الـدـيـ بـوـيـكـ اوـدـ اـيـدـ سـاطـ
 اوـدـ رـاـدـهـ اـسـيـابـ عـرـتـ
 اـيـمـ حـمـ حـنـمـ كـلـ بـجـهـ الـنـ
 اوـلـوـبـ حـسـهـرـ كـامـ الـدـمـ جـهـانـ
 يـانـخـ اوـلـوـبـ بـخـنـ مـنـلـيـنـ
 طـغـاـوـيـ كـلـ وـرـيـ خـوـشـلـ وـضـاحـ
 كـبـوـرـيـهـ دـوكـ دـيـهـ سـنـنـ
 طـفـانـ الـدـيـ الـدـنـ اـشـكـاـهـ
 اـيـهـ بـهـيـهـ اـنـ دـوـشـهـ بـيـاـواـهـ
 بـكـاـعـفـ اـلـلـهـ اـلـفـاـوـاـكـ
 سـفـطـلـ اـلـيـهـ بـ اـيـهـ سـرـدـهـ

<p>نه نکلو اتفاقات اتسک سزادز سرخه ملاده ب آنی و بینه فقناه کچه احبابی حقنه شفاعت و ۹۱ ایکوکله هر کیشی قاید اید رکن آخرت امرانه تر بین خاندزم ایتری فرز و سه هنجهت بغشار او ریسہ جرم دکانی نه دکلمه دهره با دشاده تعجب خیرات و پر طالیمی ظروه کله طور پیموده عذای سک مطرب النون ایکلید چند و پر لای مده طعی خانه خلافت ایر شدم غریز جمعه از ولشان کورزی لطفنی همراه بزاری حضرت زدن کیم رازد که قبیح کر ش طوقاریام فرهیت دمنه اویچ ایتی صیرا بیده بر قابلا زم سرای ایجند خاص او طاو کنده که بکه صیاهره ایستن آنک</p>	<p>اسکل ارسو لیزرو دلخوا در رجا ز اول بیس مقبول سلطان پیاز احاینه میمه بوسعادت غرضی بود رفتاده میاده دایر مکن مکون او سلطان بجهانگیر جناب حقنی ایوب اکرم عصوت او دنایی بعفترفلیا الهمی آنکه ایکی بی مملکه و بی ملی میان کرم کافی مروده صلبیدی زمانده او لان بیظی و منه او طلای هیچ مسد دلتان چون اول سلطانی ایتلی هیضی قیام ایتلام انکه خن میان چلوس ایتلی جو غمان نیاغای سوزه بی جلوس خایه فقیری دار و لائی بی دم مقل میان کی طاو سه هفت جواران ایلر دم خصوصا برقیم و اریایی اند بیغیره بزهه بی بیه ایل ایک</p>
---	--

<p>۱۴۷۰ کنون او مریان به دو شنبه کو ویرشوز بکار چو و پل غیرت بین امرای بینه سلطان خود میشند که در روم المتفاہی دادم طبوره بکاری و مان ایده روی ملوک لری سو روم بکار آخالی او یولو اول روم احسان نه مظا حر نیزه اود که سینا استادی فرازه سپاهی اهلی عجم من و پیوه سینه مفهول ایده کار باشد ناگه اید روم هر یون عرب قلم سیران تو سجد ایند روم اول جای طیفر ظاهر اینیش سنتیل ایچه ایصال او ساعت فرستن این مجلس خواهی او حمال کر نیش و هری کن نیش و پیش صفتی خارج خواهی و عاشی ناقیامت اوله قایقر ستیل همان زینه موزیت بر هنوب بر لکم غایبا نیز این</p>	<p>۱۴۷۰ هقد و کورن من دوز شنی تیل ایلاری هب احصار عربت من اشنا که غمرا اوله خویشنه طغان آویس آیده دم بیله هرم تی خطف شری غله کونن ری پیلر سیل ایمه بانه عزال ری چو عودت ایلار کام ایشاک ایش لغانی لقا قلاری بعله الحسان شیده بجهی اوله ب اوله بیل تیه که دیل وار دی عجیت سیل اوله ب بر قایچ کون اسفلول ایه پیکم دشادی بیم شام شریغی مکن من شامده ایکی بیانه من حان اوله ب بر صح کلوب عقرین رقاص نه هستدار قیرو ب قلش و زندا ضیید اولمش ای سلطان فشم باقت حدار حتل ایده ال دا بی سکیجون بونه بیل و مید کنیج سینلا ایندی کی احوال انشتم</p>
---	---

<p>وظيفه المأمور اولري مستر هن پیکری اغایی خلیل کتر م یر نالام حضرت سلطان جمال فقیر خانی بی جاشی ایتماری ظمور ایدز رکھوکوئی پیغمبر حمل شیاطین قاجری ھب پیروی پیش طائیع ایتماری انقدر شیرخوا ولوب شاھینی بانی دو لند تقریب کس بی ہر دم آگرہ ایم او شہر قلاوی بی بغلہ کافر جان ع شاھینہ ویرا لچھو جمال عیون منی جکھی خیلی زدہ ویں یار مریا پانی بصری شمن اکا امراء ایم ھون کوئن ری عسکر محافظاً او مسیحیو صریبان کم او مسندو تسبیح ملائی ھاندھ بصلی یہی تکریون اور و بصرخ سوچ مریض فاعلی ھاندھ ھر مری اولری هر سیسیں</p>	<p>تقریب ایلیسو جعل م سیسیں پیمانہ فضکیو صدر فیتا یعنی ستبلہ قوجہ ایتماری اندھ و غوفم اولر و عن جو نئم امشی ولیکی خلیل عالم ایچہ اولر مال سیفیتھ جون ایم ری اخیرین مرا او فرہ ایم رب اولر اولر مان او شاھکی چھوٹ سکارا ایتماری پیمانہ دوسرا بیل اولر مان پیاکا اغایی خلیل ایم رب ایسدا ایلر بخسم و پیسا ایلاغز ایس ولار بصره ایلاغز میں زون پیانکوئی اولر حملہ ملکت ایم رکن چمان او لان جان تسبیح بیک او شریل لق بیک او لان جان وار بی عین اوچ کین اتفاق کلوب المتش بیک ااعدا سخیون اید و بصرتیو لطف ایتماری موچ دار او زل ایلاغز وہ مشمسیں</p>
--	---

<p>حَسْنَاسِنَكَمْ قِيَامَتْ أَوْلَادِي بِعِيلَ قُوبِرِيْخْ تَيْغَنْ غَيْرِ مَتَنْدَنْ وَلَوْزَرِيْ حَبِيْتَنْدَنْ دَنْكَ وَجِيلَ عَوْنَكَ بَغْرِيْفَدْ لَوْكَ جَوْقَشْتَنْ سَارِعَلْ يَغْلَدَيْ بَشَّةَ مِيشَّةَ قَنْ قَانْ أَقْرَكَ يَمِيعَ سَرْخَ سَرْدَنْ حَسْنَاءِ الْأَمَانْ طَوْلَدَيْ جَهَانَهْ جَوْغَيْ أَوْلَادَيْ أَسْيَنْدَنْ زَنْدَانْ بَصَوبَنْ غَازَرَتْ أَسْرَدَ حَالَمَوْافَ قَهْمَادَنْ شَاهَهْ بَرِيرَكَ كَرْنَيْنَ دَرْسُوكَكَ سَتَنَيْ أَيْلَكَ اَهْمَا أَوْقَنْ وَخَطَبَهْ سَنْ سَاطَلَمَارَوْكَ قَوْشَنْدَرَ قَلْعَهْ بَيْ حَبْ لَشْكَرَلَدَ فَلَكَلَدَنْ سَكَلَهْ أَوْلَادَيْ جَيْهَانْ رَضَنَا وَيَرَادَكَ قَنْدَنْ سَيْنَهْلَكَ سَيْصَحَرَ اَسْنَرَيَّتَلَدَيْ لَعْنَتَ قَبْوَدَزَبَرَانْ أَوْلَادَمَ أَلَانْهَ أَيْلَدَمَ شَرْعَلَ قَصْلَ خَصَوْهَتَ دَوْلَدَمَ هَضْرَتْ سَلَطَانَجَانَهْ </p>	<p>صَلَّى اللَّهُ اللَّهُ طَلَّدَيْ دَنَنَا دَوْ شَوَرَزَيْ زَهْنَهْ سَادَنْ حَيْتَنَدَ أَوْ جَنَنَكَ كَرْ وَسَهْ كَمْ سَاسَمَ وَزَرَيْهَانَ أَوْ لَوْلَكَ الَّدَهْ هَرَيْنَهْ بَلَزَرَ دَرَ دَيْنَ لَوْيَكَشَّتَهْ لَصَهَرَهْ بَشَّتَهْ أَوْ بَهْرَلَالَهْ زَلَرَ أَوْلَادَيْ سَرْعَنَ بَحِيقَوْبَ فَرَبَيَا دَشَنَنَ آسَهَانَ بَحَمَدَ اللَّهَ أَوْلَادَبَ اَعْلَمَ إِيمَانَلَهْ بَسَسَ اَذَنَنَ صَوْرَاعَظَمَ اَسْلَانَ يَاقَوْبَ يَقَدَّمَ جَوْلَرَوْقَ دَرَكَنَهْ أَوْ رَوْبَ دَيْنَ سَيْفَيَهْ بَيْ جَلَوْرَهْ شَرَوْطَنَ يَيْلَدَأَجَرَ جَهَادَكَ وَلَرَوْبَ بَعْلَادَهْ اَذَنَنَ عَسَكَرَلَهْ نَقَنَهْ وَطَوْبَ حَسَوْسَنَنَهْ لَرَنَ حَيْسَهْ وَطَرَدَجَوْنَ فَتَنَيْ اَنَكَ اَيْلَادَوْبَقَقَجَيْ كَهْنَهْ اَذَنَنَ غَوْوَتَ أَوْ لَوْبَقَبَرَوْسَهْ بَكَلَهْ بَيْ اَذَنَهْ اَيْلَادَ بَقَرَسَهْ لَهْ أَيْ حَكَمَهْ بَحِيقَوْبَ مَعْزَرَلَأَوْلَادَنَ صَكَنَ اَذَنَهْ </p>
---	--

او آن ده مصبنی ایند کی احسان پنهان و نسخه او لدم از زمانه دیوار یکی بس ایندم عویست بی هر عاشره و لی ایند کی اولدم هر ادخان ایله او لدم شر و افنه فقیر کی عسکر بینه ایند کی ملار خدا نصرت و میر و پالونه دار و جان و میرزه دوست کیس اشیو و قفتان او قایقی چالشی او لدم بن آنکه او قاعده نی فور و بعده تایزه پیکر و صمچار یار و حلقه غیرت سوره هم او زد و به حال غناه بند فیروزی و بزی بالکافیان و بزمی و فضوی ای اهل افاطمه الیینی ایند کی احسان عساکن شمع او لوب بعلوون طوله ایالت عسکر یلم بنده کند بوزند کی عسکر اسلامی فاقه خل المطهان ایند کی فصم و اوله	بلو بله ولی اطمین ایند کی سلاحه ایه و بکلوب کیک بیهیلا اند ایه و ب اند و بینه بیهی ای هکوت نجات باش او لدم دار و هظر ای خاده سفر و هشتاد روزه که ره بلایق اوصلطان چهان زار که نیوب یوله اوج و عدقیلیک بیحال که و دکجه شه هر ادخان بیست او لار کی جوون فتحی روانک او کنکه چه خبیث محله کدر دم بیو حمیل ایه و ب بیزی غلات اجر دم سنجاقه و دروب الایع اغزو ایند کی جو و ای شه هر ادخان تصدیق او لار کی فقین از زمانه او شیر دم بیهی اند هنچکه سلطان بی افشاءه سفر بخل و که او لود او شاهکه امریکی جویک امشی هشتاد کش اغنم ایند کی عالنات او لوب بیهی ایند کی خل و اصل
--	--

جی
ری

بکچی کون فقیره او بلوی فرمان
 بیلرگن حسن بغل او اوستن جنگ
 جواحتون قرقا نانه بیان نم
 اشتر و ب عالمی غازی مرادخان
 بوجعل او زر عتال بیندگن جوکون
 او دشاد بجهشتم کنزو سی بالزاد
 او لوی فرنگی کون فتنی میتس
 نه خدمت ایتو بیک کون کر ری
 او لوب بکلوبیک بن هم مفتش
 مک کمایل بسانده چوچا اشتر
 جنوه عصیان ایلشنلار زمانه
 ایرو ب صحیح چاینه بوا رسال
 اشتر نگر قیر و بچوئی بیوار
 اید بیلر کم صطفی پاشا عانت
 شو جم بله کوزکی روم ایلمانه
 شفرو شش مک سلطان مراده
 الیزی عحفی شاد ایت او دشاد
 یادی ب قالیچه جسی بیرده هر آن
 و در ظاهر و قطب دیبا

شروع ایتم مقتال او هر به لوان
 او رلرم باشد او لر بکه همان تناک
 کردم اچونه او لی بیخون او بیان
 بکاره نزدی خلاع ایت روکاهن
 او لویزی حالی عداونگ دیکوکون
 سور بیمه اندزاد اینوی ششمی
 او قزبیک سرخ سور بیمه سر
 روم ایلی منصبی ایندی احسان
 اید ب ۳۰ روم ایلینی جمله تقیشو
 اید رلشن فساد ایین اجراء
 برایکی قاضی او لویس شل آنل
 فقری بادشاد ایقشلار رسال
 او لای ایلی اشقیادن ایلهم پاک
 اید د ۳۰ اذ موود لا چوچا اهانت
 خبر لوله لدی صهرت بیلر بیلر
 کوچو بیغرو و سه ایرسانل ایلر
 بیری جنت ایت اول باد شفاهد
 سعی او له سلطان ایلر جم خان
 دعا سیله اید ریه مکی اهی

<p>عی بیعنی و اماد اول ریه حنفیه اگر دلخواه کنی خو قدری اعمال شکاره قیخفی کن ایه سفرمان چند رسراش رایی هسته رایت نموده ایاسمن عقی افی هدایا ایله شنازه در غصه هم معمول است شکاریه بینه دینهم و فکه از اذان تصویر ایتمام ایه کرد آفت دوشیزه هم بیجو بل من کامل بینه همیزه اولین اینونی دو لکه میزد پیوه ایه خنکارم اذ عان ایکنی و فده اولین اند والی پس اینونی بادشاہ دین اسلام ایکنی کن طوئن م او و پیاری او سلطان سلاطین ابره هنگاه دوشیزه هم حالم فتوایل رکن ملکیع ایه کیهان برهانه افیه کم اول در زینت افزاچلاالت نموده بادشکم در کاهی آفت</p>	<p>عی بیعنی و اماد اول ریه حنفیه اگر دلخواه کنی خو قدری اعمال شکاره قیخفی کن ایه سفرمان چند رسراش رایی هسته رایت نموده ایاسمن عقی افی هدایا ایله شنازه در غصه هم معمول است شکاریه بینه دینهم و فکه از اذان تصویر ایتمام ایه کرد آفت دوشیزه هم بیجو بل من کامل بینه همیزه اولین اینونی دو لکه میزد پیوه ایه خنکارم اذ عان ایکنی و فده اولین اند والی پس اینونی بادشاہ دین اسلام ایکنی کن طوئن م او و پیاری او سلطان سلاطین ابره هنگاه دوشیزه هم حالم فتوایل رکن ملکیع ایه کیهان برهانه افیه کم اول در زینت افزاچلاالت نموده بادشکم در کاهی آفت</p>
---	---

خطابون:

خطابون ذات حفظ ایت الله او بپیغام زامنون خبر دار دعا سپله الله کن استخراج او پیغام او جیل اینجاه آنکه صد کمال الطفیل چون کو رم آنکه عذر و لطف ایرانیه بر قریب الله عزیز افزون ایت او شاهد سبیله له صد و اینکه دیگر دعا ک دوستید و بخل کارم	حفظ ایت الله اید و میش تربیت سلطان نعمت بمنی بمنه ایلینه ایتیه والی صد ایتم مردم اذاری حاصل او فرم جمله ای من چهارانک اید و چون بآن ایکن سلطان ایله مردم حاصل ایت اول پادشاه سبیله له صد و اینکه دیگر دعا ک دوستید و بخل کارم
شرک و میر و بکیه باعذر و فرق کل بدلی نته که اوله مایل	خطابون ذات کی حفظ ایت الله اول مشهزاده لر لرعی همک صد

نام و ندی بنت پارسا معالاً علی واروا کی
 پارسا بیکه هر خانها ملائیه کند ارکی

Yaşadığı müddetçe, Osmanlı İmparatorluğu tahtına yedi pâdişâhın geldiğine şahit olan ve hepsinin zamanında mühim mevkiler tutan Varvarî Ali Paşa'nın, şu küçük mesnevî-sini, kısaca gözden geçirince görüyoruz ki:

O bir fakir çocuğu iken:

Ben idim oğlu bir merd-i fakirûn
Cihan ehlinden ednâ bir hakirûn. [s. 1]

Sultan Muhammed Hanın devrinde, gulam cem'ine verilen bir ferman neticesinde, Bosna'ya çıkan bir kol «Oğlan cem'ine mübaşir olmuş» ve bunu da almışlar:

Beni de aldilar giryân ü nâçâr
Bilimezdim nolisar âkibet kâr. [s. 2]

Galata'da saraya getirmişler:

Getirdiler Galata'da Sarâya
Nice geldügüm bilmem oraya.

İki akçe vazife vermişler ve dört sene orada oturmuştur:

İki akçe vazife itdiler pes
Oturdum dört sene ben anda bîkes.

O sıralarda pâdişâh ölmüş, yerine Sultan Ahmed tahta geçince Saraya ferman vererek bunu «Büyük oda» ya aldırılmıştır:

İdüb andan Sarây-i hâsa ferman
Beni aldı Büyük Odaya Sultan. [s. 2]

Örada kendisine âdâb ü hidmet öğretmişler:

Bana öğretdiler âdâb ü hidmet
Edebdir âdeme esbâb-i izzet. [s. 2]

Büyük oda'da on yıl kalmış:

Oturak oldum on yıl cân ü dilden
İderdim hidmetim geldükçe elden. [s. 2]

Sonra doğancı olmuş:

Behamdüllâh doğancı oldum andan
Olub mesrûr kâm aldum cihandan. [s. 2]

Pâdişâhla beraber iki kere Edirne'ye gitmiş ve yanında av avlamış, hizmetler etmiştir:

İki kez Edirne'ye bile gitdim
Yanınca av idüb hidmetler itdim.

Pâdişâh doğan avni çok severmiş ve doğanlarla ava çıkarılmış. Bunun da birçoklarınınkinden iyi bir doğanı varmış. Bir gün Pâdişâh bu doğanı elinden alıp bir kerkes ardından havaya salmış. Doğan onu avlayıp ovaya düşürmüştür. Bunun üzerine Pâdişâh memnun olarak buna, dile benden ne dileresen, demiş. O da kendisinin Seferli edilmesini rica etmiştir :

Bakub ol dem didi söyle murâdın
Bana arz eyle ahvâl-i fuâdun
Didim var bir kuluñ «Büyük oda» da
«Seferli» eyleyüb irgür murâda (s. 2)
Emekdâr ü delîr ü dilfezâdîr
Ne deñlü iltifât itsen sezâdîr
Ricamız oldu pes makbûl-i Sultan
Seferli idüb anı virdi kaftan. [s. 3]

Pâdişâh ricâsını kabul ederek onu seferli yapmış ve kaftan giydirmiştir.

Bundan sonra Pâdişâh ölmüştür. Yerine Sultan Mustafa tahta geçmiş, bu da onun hizmetinde bulunmuştur. Osman Han tahta geçince, onun da hizmetinde bulunmuş ve muhabbetini kazanmıştır :

Severdi cümleden gayet fakiri
Huzurundan gidermezdi hakîri [s. 3]

Görülüyör ki, Varvarî Ali Paşan'ın, pâdişâhlara kendisini sevdirecek meziyetleri de yok değildir. Sultan Ahmed'e doğanlıkla kendisini beğendirdiği gibi Sultan Osmana da pehlivanlıkla kendisini beğendirmiş olduğu şu beytinden anlaşılmaktadır :

Dilâverlik iderdim makdeminde
Güreş tutar idim fırsat deminde
Gehi tâvus sıfat cevlân iderdim
Üç atı sıçrayub pür tâb iderdim
Husûsâ bir kuyu var idi anda
Sarây içinde hâs oda önünde
Yoğidi zehresi bir pehlivânıñ
Ki bir kez sıçraya üstünden anuñ [s. 3]
Sığındım Hakka bir gün ben vuruşdum

Atub kendüm öbür yanına düşdüm
 Taaccüb eyledi hep ehl-i ibret
 Ki vermiştir bana Hak böyle gayret [s. 3]

Bu beyitler bize, aynı zamanda, saray eğlencelerinin ve dilâ-verliklerin, hâsılı, içtimâî hayatın, bâzı husûsî ve mühim cephe-lerini aydınlatmakla kalmıyor meziyetlerini gösterebilmek için, mukarrebelerin, nasıl fırsatlardan faydalandıklarını da, göstermiş oluyor. O sıralarda Hotin gazası olmuş, Pâdişah ta kendisini beraber almış; yolda yine doğan avi yaparak iltifatını görür-müş.

Bu esnâda gazâ oldu Hotine
 Beni emritti sultan hidmetine
 Doğan avın iderdim bile her dem
 Görürdüm iltifâtını demâdem
 Beni hatt-i şerifle gönderirdi
 Tabura begleri ferman iderdi
 Bu resmile idüb anda gazâlar
 Tutarlardı sözüm begler ağalar [s. 4]

Ve bu suretle âdetâ pâdişâhın emirberi, yâveri makamında hizmet etmiş, avdette de padişahın ihsanına mazhar olmuştur. O sene Büyûk Çıkmâ olmuş; Sipahi likle kapuya çıkmış, bir kaç gün İstanbulda kaldiktan sonra, Şam'a gitmiştir; Kendisinin Şamda bulunduğu sırada, İstanbul'da çıkan bir fitne neticesinde Sultan Osman şehid edilerek yerine Sultan Mustafa getirilmiştir:

Nâşib olmuş o sultâna şehâdet
 Virilmiş Mustafâ Hana hilâfet. [s. 4]

Bunun üzerine, o da İstanbul'a gelmiş, sipahiler ahvalini işitmış dirliğini bırakıp askerden ayrılmıştır. Pâdişâh kendisine «elli akçe vazife vermiş» ve yeniçeri ağalığı ile Mısır'a gitmiştir:

Bana çün bu haberler verdi gayret
 Stanbula hemân itdim azimet
 Sipâh itdügi ahvâli eşittim
 Birağub dirliğim gayet iş itdim [s. 4]
 Tefferrûk eyleyüb çıktı sipehden
 Vazifem elli akçe oldu şehden
 Pes andan sonra Misra niyyet itdim
 Yeniçeri ağalığıyle gittim. [s. 5]

Tekrar İstanbul'a döndüğü zaman Sultanın yanına gelmiş, pâdişah bunun vukufunu öğrenmiş ve kendisini **Atmacacıbaşı** yapmış:

Vukûfum olduğun çünkim eşitdi
Fakîri atmacacı başı itdi. [s. 5]

Nihâyet, kopan isyan neticesinde, Sultan Murad tahta geçmiş, onun zâmanında da **Şâhinci** başı olmuştur:

O Şâhuñ çok sıkâr itdim katında
Olub şâhinci başı devletinde.

Dört sene yanında hizmet ederek mukarrebi olmuş ve Sipâh ağalığı ile Bağdad'a gönderilmiştir. Orada Husrev Paşa ile gazalar ederek acem şâhîna «cezalar» vermiştir. Serdârı âzam **Şehr-i Zor'a** geçmiş, kendileri orada bir kaç gün kalmışlardır. O ara Mihriban'ı düşman basdiği haberi şâyi olunca, paşa oraya imdat göndermiş, bunlar da altı bin kişi ile Mihriban'da muhafiz kalmışlardır. Bayrama üç gün kala, kadir gecesi sehere doğru altmış bin Kızılbaş bunları basmış, fakat lütf-i Mevlâ ile nusret bunlara kalmış ve Kızılbaşları perişan etmişlerdir¹. Sadrazamda gelip Hamedan'ı basarak burasını yakıp yıkmış ve Dergâzin'e geçmekle «Şaha gezinecek bir yer komamışlar» [s. 6]. Oradan Bağdad'a geçmişler ve kaleyi kuşatmışlar. Fetihten kırk gün sonra Musul'a gitmişler. Kendisi de Kıbrıs Beylerbeyi olmuş ve altı ay hükümetten sonra, ma'zul olarak Sultanın yanına dönmüştür. Adanaya gönderildikten bir sene sonra, tekrar Kıbrısa gönderilmiştir. Bir yıl sonra da Diyarbekir'e gitmiştir. Mehmet Paşa Serdârı âzam olunca, kendisini Maraş'a vali göndermiştir. Fakat o sâralarda **Revân** seferi olmuş, Murad Han ile berâber sefer gitmiştir:

Bu esnâda sefer düştü Revâne
Murad Han ile oldum ben revâne. [s. 7]

Pâdişah kendisini askerine dümâdar etmiş, yolda üç defa Kızılbaşlarla döğüşerek onları perişan etmiştir. Bu hali gören Sultan murad Han, dört kese akçe ile kaftan vermiştir [s. 7]. Revan fethinden sonra **Otakcıbaşı** olmuş ve önünde çarhaci'likla

¹ Muhâsibelerin iç yüzü hakkında birer mühim vesika teşkil eden bu gibi reselerin, tahlil ve tetkik olunarak biran evvel basılmaları, çok değerli işlerimizde biri olur kanaatindeyim.

giderek, otağını kurup hizmet edermiş. Bu suretle Tebriz'i gäret etmiştir. Avdette, Sultan Murad yine kendisine Kıbrısi vermiş o da üçüncü defa Kıbrıs valisi olmuştur [s. 7]. Bir sene burada otuructan sonra kendisine Anadolu ili ihsan olunmuş ve tekrar Bağdad seferi olunca, o da eyâlet askeriyle bu harbe iştirak etmiştir. Pâdişah bizzat giderek, ikinci günü kendisine de ferman olmuş, harbe girmiş ve Bağdadı muhasara ederken vu-
rulmuştur :

İderken hisn-i Bağdâd üstüne cenk
Uruldum başıma oldu cihan tenk. [s. 8]

Bunu duyan Sultan Murad, kendisine cerrah göndermiştir. Kırkıncı günü fetih müyesser olmuş, otuz bin Kızılbaş baş vermiş, bu hizmetlerine mukabil Sultan kendisine Rumeli Mansibi'ni vermiştir :

Ne hidmet itdüğüm gün gördü sultan¹
Rum ili mansibini itdi ihsan. [s. 8]

Hem beylerbeyi hem müfettiş olmuştur. İlbasan'da eşirrâ fe-
sâd icrâsiyle isyan edip iki kadı öldürmüştür. Bunu pâdişah du-
yup kendisini göndermiş, eşirrâyı kırıp memleketi eşkiyadan te-
mizlemiştir :

İdeydi Mustafa Paşa iânet
İderdim arnavuda çok ihânet.²

O sıralarda Sultan Muradın vefatı haberi duyulmuş, Sultan İbrahim tahta geçmiş. Eserinde Sultan İbrahimi meth etmekte ise de :

Bu esnâda fakir oldum çü ma'zul
Atâsin pâdişâhim itdi mebzul
Rikâbına yüzüm sürdükde ol an
Livâ-yi Magnisâyi itdi ihsan
Tasarruf itdim arpalıkla anı
Pes andan pâdişâhim virdi Vanı

diyor. Bir buçuk sene orada kaldiktan sonra ma'zul olup, tekrar Anadolu iline tayin olunmuştur, sonra tekrar Adana'ya ve ora-
dan da Bolu sancağına gitmiştir. O sıralarda Muhammed paşa

¹ İşte bu da, tarihimizin iç yüzü hakkında bazı ifşaattır ki, hakikatleri or-
taya koymağa zemin ve zamanı tahlil ve teakide medâr olur.

² Çün olsa gerek.

[Köprülü Mehmed Paşa olacak] kendisini pâdişâha tâysiye ederek Bosna'ya vâli yaptırmıştır :

Olub ahvâl-i zârimdan haberdâr
İdermiş terbiyet Sultâna her bâr
Duâsiyle iderken iştigâli
Beni Bosna iline itdi vâli
Olub fark üç yıl içre ana vâsil
Sila itdim muradim oldu hâsil
Kemâl-i lütfuni çok gördüm anuñ
Unuttum cümle âlâmın cihânuñ
Hakın lütfü irisse bir kuluna
İder çoban iken sultan iline, [s. 10]

diyor.

Bu cihet hakikaten şâyan-ı nazardır. Bir derleme oğlanı, mevcut terbiye usulleriyle, kırk üç sene sonra, bir fakir çocuk olarak çıktıgı memleketine, kudretli bir vâli olarak gidiyordu ki, bu âdetâ peri masallarını andırır bir keyfiyyettir. Demek ki, derleme teşkilâtı iyi işlediği zamanlarda, âdetâ bir sihirli değnek mahîtinde imiş.

Su küçük yâbañci çocuğu, aldığı terbiye sâyesinde Osmanlı devletinin târihte, hattâ târih-i san'atta yer tutan eâziminden biri olmuştur. Yazdığı eser de, çok defalar dillerde dolaşan, Osmanlı edebiyatı Acem edebiyatının bir kopyasıdır, sözünü haklı gösterecek yazıların dışında kalan bir vesika olarak yaşamaktadır. Nev'inin güzel bir örneği olan manzum bir autobiographie'dir.

Bu da gösteriyor ki, Osmanlı İmparatorluğunda, medrese tedrisatı haricinde, bir de saray mektebi tedrisatı var imiş ki, o da memlekete bir çok edipler, şâirler, san'atkârlar, kahramanlar, vezirler ve siyaset adamları yetiştirmiştir.

İste şu küçük eser, bunun canlı ve büyük bir vesikasıdır. Bunun tarihçe olan kıymet ve ehemmiyetini belirtmedi de mütehassis arkadaşımızdan bekleriz.